

ת"פ 33263/09/15 - מדינת ישראל נגד ד ו

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 33263-09-15 מדינת ישראל נ' ו (עציר)

10 דצמבר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ד ו (עציר)

נוכחים:

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד אליאס אבו עטא

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיפים 379 + 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 14.9.2015, עת שהו הנאשם ובת זוגו - גב' א ד (להלן: "**המתלוננת**") בבילוי בחוף גופרה בטבריה, עת היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול ולאחר שלא מצא את מפתחות רכבו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה בשתי מכות אגרוף לפניה. במעמד זה אף צעק ואיים הנאשם את המתלוננת באומרו: "זונה, את לא יושנת פה ואם את נשארת פה אני הורג אותך."

3. בסמוך לכך, משהודיע השוטר עוז כהן לנאשם על עיכובו, סירב הנאשם להתלוות אליו וטען כי הוא רוצה ללכת. בתגובה, ומשנמסר לו כי הוא עצור, החל הנאשם להטיח את ראשו בגדר פלסטיק במקום.

טיעוני המאשימה לעונש:

4. המאשימה טענה כי עסקין בעבירות חמורות אשר בוצעו כלפי בת הזוג של הנאשם. הערך החברתי המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף והאוטונומיה של המתלוננת, שמירה על התא המשפחתי וערכי

המשפחה. על בתי המשפט להיאבק בנגע האלימות במשפחה ולהעביר מסר ברור לפיו כחומרת התקיפה כך חומרת הענישה.

5. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מס' חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. במקרה דנן עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של מתחם זה, מאסר מותנה וקנס, וזאת נוכח האלימות בה נקט הנאשם, השימוש באלכוהול עובר לאירוע המתואר בכתב האישום המתוקן ועברו הפלילי.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

6. ב"כ הנאשם טען כי עסקין בתקיפה אשר בגינה המתלוננת לא נפגעה כלל. באשר לאיומים, מדובר באמרה עלובה אשר נאמרה אגב שתיית אלכוהול. הנאשם חי עם המתלוננת 8 שנים, יש להם 2 ילדים וזו מעידתו הראשונה בעבירות מסוג זה, ואף עברו אינו מכביד. הנאשם הודה והביע חרטה על מעשיו, ובכך אף חסך את עדות המתלוננת.

7. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין רבים מהם עולה, לטענתו, כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות המקרה, הינו החל ממאסר מותנה עד למספר חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות.

8. ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, לראות במעשיו מעידה חד פעמית, להתחשב בעובדה שהמתלוננת ביקשה לבטל תלונתה, ולגזור עליו תקופת מאסר קצרה אשר לא תעלה על 4 חודשים מיום מעצרו.

9. הנאשם הביע צער וכאב על אשר ארע. לדבריו המתלוננת מחכה לו והם ימשיכו לחיות יחד.

דין והכרעה:

10. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

11. עבירת **התקיפה** פוגעת בערכים של שלמות גופו של אדם ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים, זאת באשר כל אדם זכאי להגנה על גופו. הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע עבירת **האיום** הינם שמירה על שלווה נפשה של הקורבן, בטחונה וחירות פעולתה של בת זוגו המאוימת של הנאשם. אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר

קיים חשש ממשי שדברי האיום יובילו לכדי פגיעה פיסית של ממש.

בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט א' גולדברג:

"... אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם :

12. הצדדים הגישו לעיוני פסקי דין שונים כתמיכה לטענותיהם. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב יותר מזה הנטען על ידי ב"כ הנאשם.

13. בע"פ 6873/13 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.2.14) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוגו ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע:

"קשת הענישה בעבירות אלימות בתוך המשפחה מגוונת והיא תלויה מטבע הדברים בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו של הנאשם, לרבות שאלת הרצידיביזם. אין באסמכתאות שאליהן הפנה המערער כדי לשקף את מדיניות הענישה לאשורה. אכן, קיימים גם עונשים קלים יותר מהעונשים שהושתו במקרים שאליהם הפנתה המשיבה בטיעוניה, אך קיימים גם עונשים חמורים יותר מאלו שהצביע עליהם המערער [ראו למשל: ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (18.4.2012)]."

13. בתי המשפט הביעו בשורה ארוכה של החלטות שיפוטיות את הצורך בהטלת עונשים מחמירים בעבירות אלימות במשפחה. ראו דוגמא בע"פ (חיפה) 44150-12-11 - מדינת ישראל נ' ע.ס (לא פורסם) (19/01/2012):

"בנסיבות אלה חובה על בית המשפט להחמיר בענישה על מנת שהמסר שייצא מבית המשפט יהא הרתעתי לא רק ביחס למשיב אלא גם ביחס לזולת. הענישה במקרה מסוג זה חייבת להביא לידי ביטוי את הסלידה מעבירות של אלימות במשפחה ואת הצורך להגיב עליהן בחומרה הולמת."

14. בשורה של החלטות נגזרו על נאשמים בגין עבירות אלימות בתוך המשפחה עונשי מאסר לריצוי בפועל (ראו ע"פ ג (חיפה) 25404-12-13 - דנן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (13/2/2014); ע"פ (חיפה) 44150-12-11 - מדינת ישראל נ' ע.ס., לא פורסם, (19/01/2012); רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, לא פורסם (25/06/2008); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 1.4.2014); ת"פ (שלום צפת) 21596-08-11 מדינת ישראל נ' ירון סננס (ניתן ביום 22.5.2012), ת"פ (שלום אילת) 38263-09-10 מדינת ישראל נ' דהאן).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

15. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לשלל נסיבות נוספות. בהקשר זה נדגיש, כי אף אם לא נגרם נזק של ממש ממעשיו של הנאשם הרי אין להתעלם מן הנזק אשר עלול היה להיגרם. לא נטען בפניי כי לנאשם מצוקות מיוחדות אשר הובילו אותו לשתות לשוכרה ולבצע את העבירות.

16. הנאשם ביצע את העבירות לאחר ששתה לשוכרה, כאמור, ובכך פגם משמעותית ביכולתו לשלוט במעשיו, להבין את אשר הוא עושה ואף ביכולתו להימנע מהמעשה. לא מקובלת עליי הטענה לפיה השימוש באלכוהול הינו הגורם העיקרי לביצוען של עבירות ולכן יש להקל עם מי אשר ביצע עבירות בהיותו בגילופין. יפים לעניין זה דברי כב' השופט פוגלמן ב - ע"פ 9356/09 פלוני נ' מדינת ישראל (21/10/2010):

"השפעת האלכוהול שלה היה נתון המערער, לפי הטענה, אינה - לטעמי - נסיבה מקלה, השכרות אינה מהווה הגנה, למעט במצב הנדיר והלא שכיח של שכרות שנגרמה שלא מרצונו ומדעתו של הנאשם. אך במצב הדברים הרגיל, כאשר אדם משתכר מרצונו החופשי, קובע המחוקק חזקה משפטית כי מתקיימת בו המחשבה הפלילית הנדרשת לביצוע העבירה. דברים אלה יפים לא רק במישור האחריות הפלילית, כי אם גם בכל שאמור בענישת עבריין שהיה נתון להשפעת אלכוהול (השוו: ע"פ 6656/08 חביבולין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.1.10))."

17. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפניי, הינו החל ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה וקנס כספי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

18. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. אין חולק כי עונש המאסר אשר יוטל על הנאשם יפגע הן בנאשם והן בבני משפחתו.
- ב. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, הוא אף הביע חרטה על מעשיו והתחייב לא לחזור עליהם.
- ג. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי לחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן מיום 13.10.2015 בגין עבירות סמים, עבירה אשר בוצעה חודשים ספורים לפני העבירה נשוא התיק שלפניי. כמו כן לחובתו הרשעה נוספת בעבירות סמים ורכוש והרשעה בגין עבירה צבאית.

שיקום הנאשם:

19. סעיף 40 ד' לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. בהקשר זה לא התקבל תסקיר שירות המבחן ולא נטענו טענות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה מטעם זה.
20. מדובר בעבירות של אלימות בתוך המשפחה, הנאשם בעל עבר פלילי, ולכן נסיבותיו האישיות צריכות לסגת בפני שיקולי הגמול וההרתעה. באשר לטענת ב"כ הנאשם לפיה יש לקחת בחשבון את רצונה של המתלוננת לבטל את התלונה כנגד הנאשם, יפים דברי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 4140/10 **חביבאללה נ' מדינת ישראל** (6/9/2010) :

"בית המשפט המחוזי הדגיש את העניין הציבורי המיוחד בהגנה על הקורבן במקרה של עבירות אלימות במשפחה, את הבעייתיות המיוחדת בגלומה בבקשות קורבנות אלימות במשפחה שלא למצות את הדין עם העבריין, ואת האינטרס הציבורי שבענישה מרתיעה ומשמעותית בתחום זה."

הרתעה אישית והרתעת הרבים:

21. לאור התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת, וכן נוכח העובדה כי העבירות בוצעו לאחר שהנאשם שתה אלכוהול, סבורני כי על העונש להרתיע את הנאשם מלחזור לסורו ולעבור שוב העבירות בגין הורשע, וזאת במסגרת מתחם העונש שנקבע.
22. על העונש במקרה זה לבטא את סלידתו של בית המשפט מאלה המבקשים להטיל אימה על בת הזוג, אלה הגורמים לבנות הזוג לחשוש לביטחונן האישי ולשלמות גופן. על העונש אף להרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוע עבירות דומות כלפי בנות זוגם.

23. **לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות העניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים מיום מעצרו של הנאשם (14.9.2015).

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירת אלימות ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור את העבירות בהן הורשע למשך שנתיים, החל מיום שחרורו ממאסר. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 25 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ו, 10/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט